נקנתן ש.ן, כ) מניז כ. [פ"ג מ"ו], ג) ג"ו שם [פ"ד משנה א], ד) לקמן

בה. ממיד ל. ופ"ג מ"חו.

ה) לקמן לג., ו) [בס"ח:

ובדס], ז) [וע"ע תוס׳

עירובין עט. ד״ה מאן

חורה אור השלח

ו. והקטיר עַלַיו אַהַרן

וּ וְיִתְּשְׁכִּיוֹ בְּכְּיִּ בְּבָּקֶר קְטֶרֶת סַמִּים בַּבּבֶּקֶר בָּבַּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרת יַקְטִירֶנָה: שמות ל ז

בג א מיי׳ פ״ה מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ו ופ"א מהלכות תמידין

הלכה י: סד ב מיי׳ פ״ד מהל׳ תמידין הלכה ו: ב [טור א"ח סימן מח וב"י

מיניה דהיינו דישון מזבח הפנימי שנשנית בסמוך להם לאשמועינן דמי ג נטור מי מיטן מחובי שסן: סה ד מיי שם פ״ו הלכה שזכה במנורה ובקטורת דבבקר איירי :7

רבינו חנגאל

-ר"ע דעביד עבודה כוליה ילמא ולפניא מדו עליה וטביל ונמצא טהור] לכל טרודה. וכז טושיז לו כל הקטורת ומיטיב את הנרות . איוי והחוז רחמיד (פרק ו'*י*) שזכה במנורה ואחר כך מי . שזכה בקטורת. א"ר יוחנז שוכה בקטורת. איין יוהנן מאן תנא סדר יומא שמעון איש המצפה דמשנה בתמיד, כלומר חולק על . ומקטיר וחוזר ובדם התמיד ואחר כך ייטיב. פי׳ לא ייטיב הכל ואחר כך יקטיר אלא יקטיר ואחר כך ישלים ההטבה. אבא שאול אומר מטיב ואחר כך אומר מקטיר. כלומר מפסיקין בדם התמיד ומשלים מקטיר. מאי טעמא דאבא

ורמי סדר יומא אסדר יומא. בכאז שנינו קטרת ואחר כך נירות. ובפרק שלאחריו שנינו הנירות בפייס השני והקטרת בפייס השלישי, הנה נירות ואחר כך קטרת. ופריק אביי הא מתני׳ דמקדים [קטרת לנרות בהטבת שתי נרות ואידך מתניתין דמקדים] הנירות לקטורת להטבת (ב') [ה'] נרות. למימרא דבקטרת מפסיק ימטיב ב׳ נירות. והא אביי מסדר מערכה, כלומר מחשב סדר עבודות התמיד מפסיק להו. אמרי לרבנז . בקטרת מפסיק להו, לאבא שאול בדם התמיד מפסיק שאול בום ווונון מכסק להו. ואביי אליבא דאבא שאול דתניא לא ייטיב ואחר כך יקטיר אלא יקטיר

תום' ישנים

שאול דכתיב בבקר וגו׳, דבריו פשוטין הן.

בעי כיבום בגדים כמו ושסן וא"כ אי אפשר לתרן מזה נוגע, והלשון מוכיח כן דלא קאמר במו כתיב כיבוס בגדים בנוגע לא כתיב, ועוד דמשמע דקאמר ועוד על מה שהקשה הא כתיב מזה הא כתיב נוגע, יטוד דאמילו לא היה כחיד

דדישון מזבח הפנימי אינו אלא בבקר ומתני' דהכא נמי בבקר איירי והכי נמי הוה מצי לאקשויי דבמתני' קתני זריהת דם תמיד ברישה ובמס' תמיד [אביי אמר אפילו תימא (דף ל:) קתני ברישא מי שוכה בדישון מזבח הפנימי והדר מי שזכה במנורה והדר קתני שחיטת התמיד וקבלת דמו וזריקתו והדר העלאת אברים לכבש והדר קטורת והדר הקטרת אברים

והעלאתן מכבש למזבח וכי משני רבי שמעון איש המלפה היא אז הכל מתורץ ומנרות דקתני התם ברישא פריך: מאן תנא תמיד רבי שמעון איש המצפה היא. רב הונה קיבל דר"ש איש המלפה ורבנן פליגי בסדר העבודה אבל לא ידע היכי מבירא ליהי:

ורמינהן מי שזכה בדישון מזכח הפנימי ומי שזכה במנורה וכו'.

שזכה במנורה וקטורת כי היכי דלא מייתי הכא מי שזכה לתרום

מזבח החיצון ומי שזכה באברים דקתני התם אלא נקט חדא דלעיל

לא הוה לריך לאתויי מי שוכה בדישון הפנימי אלא מי

אכן אביי לא קשיא כאן בחמבת שתי נרות בו'. מדלא קאמר אלא אמר אביי מכלל דלא הדר ביה

משינויא דשנינן ארומיא דמתניתין אההיא דתמיד וקשיא לן אמאי לא משני נמי הכי דמתניתין דהכא בשתי נרות ומתניתין דתמיד בחמש נרות ונראה לי דאפילו אי הוי משני הכי אכתי פליגא אמתניתין דהתם זריקת דם התמיד בתר דישון מזבח הפנימי והמנורה והכא קתני זריקה ברישא להכי לריך לאוקמי כתנאי והא דלא קתני במתניתין נמי הטבה דמקמי הקטורת י"ל דלה קה חשיב אלה הטבת שתי נרות שהן גמר העבודה והטבת חמש נרות לא היה עושה כה"ג כדאמר בסמוך אורויי בעלמא קא מורי:

אבא שאול היא דפליג אמתניתין דיומא ומחניתין דיומא כרבנן דפליגי עליה וי"ל דניחא ליה לומר להזכיר שם התנא דמתניתין דהיינו רבי שמעון איש המלפה ועוד משום דאשכחן ליה בהדיא דאתא לאיפלוגי אמתניתין דתמיד דקאמר רבי שמעון איש המלפה משנה בתמיד:

בעידן

ההיא לאבא שאול ובו'. לעיל כי קאמר מאן תנא יומא רבי שמעון איש המלפה היא הוה מלי למימר מאן תנא תמיד

ראשי גבעוליז ויזה אביי אמר אפילו תימא ר"ע יומא ולפניא מדו ר"ע יומא ולפניא מדו עליה ומביל ועביד הערב השמש: ומקמיר את הקטורת ומטיב את הגרות: אלמא קטורת ברישא והדר נרות ורמינהו ימי שזכה ברישון מזבח הפנימי ומי שזכה במנורה ומי שזכה בקטורת אמר רב הונא מאן תנא תמיד רבי שמעון איש המצפה הוא והא איפכא שמעינן ליה דתנן מבא לו לקרן מזרחית צפונית 🕫 ינותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה דרומה ותני עלה רבי שמעון איש המצפה משנה בתמיד מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה מערכית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה אלא אמר ר' יוחנן מאן תנא סדר יומא רבי שמעוז איש המצפה הוא ורמי סדר יומא אסדר יומא ידתנן יפיים השני מי שוחם מי זורק מי מדשו מזבח הפנימי ומי מדשו את המנורה ומי מעלה אברים לכבש פיים השלישי חדשים לקטורת בואו והפיסו אמר אביי לא קשיא כאן בהמבת שתי נרות כאן בהמבת חמש נרות למימרא דבקמורת מפסיק להו והא יאביי ימסדר מערכה משמיה דגמרא בדםי התמיד מפסיק להו אמרי לא קשיא ההיא לאבא שאול הא לרבנן דתניא לא ייטיב את הגרות ואח"כ יקטיר אלא דיקטיר ואחר כך ייטיב © אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר מאי טעמא דאבא שאול דכתיב יבבקר בבקר בהישיבו את הגרות והדר יקטירנה ורבנן מאי קאמר רחמנא

שיטביל ראשי גבעולין ויזה. כלומר כדי שיטבילם בהן טבילה שיהא בה להתיז ממנה: (ג) כל מי שוכה כו'. שלש משניות הן בסדר התמיד סדורות זו אחר זו כסדר (ד) עבודתו מי שוכה לפיים בדישון מזבח הפנימי נוטל את וכו' וכשסיים סדר מעשה הדישון נהט בתריה מי שזכה במנורה נוטל את הטני כו׳

ומפרש מעשה הטבת נרות וחוזר ושונה מי שזכה בקטורת ומפרש הלכותיו אלמא כך סידרן: מאן סנה ממיד רבי שמעון היש המלפה הוא. דשמעינן ליה בברייתא דאיירי בהלכות סדר התמיד: והא איפכא שמעינן ליה. (ס) דבר פלוגתייהו הוא דשמעינן ליה דפליג אסתמיה דמסכת תמיד ולא מיתוקמי סתמיה דתמיד כוותיה: דתנן. במסכת תמיד בא לו כהן הזורק את הדם לקרן מזרחית לפונית של מזבח נותו מתנה ראשונה מזרחה לפונה מתנה אחת כמין גאם יונית ניכרת למזרח וללפון ומשם מקיף והולך ובא לו לקרן מערבית דרומית ונותו מערבה דרומה שהעולה טעונה שתי מתנות שהן ארבע בשתי קרנות זו כנגד אלכסונה של זו כדי שיהא מן הדם בארבע רוחות המזבח כארבע מתנות ולקמיה (טו:) מפרש מאי שנא הני תרתי קרנות: ותני עלה ר' שמעון חיש המלפה משנה בחמיד. במתן דם התמיד ממתן דמי כל שאר עולות לתת ממנו מתנה ראשונה אחת שהיא שתים כמו שאמרנו כמין גאם יונית ובשניה שתים שהן שתים להפסיקה ולתת מערבה תחילה ואח"כ דרומה כדרך ביאתו שהוא מקיף ובא מן המערב לדרום וכשמגיע לקרן נותן שתי מתנות בפיסוק וטעמא מפרש לקמיה (שם ע״ה): מהן תנה סדר יומה. מהן תנה לסדר תמיד דהך מס' דמיירי בסדר יום הכפורים דפליג אמשניות דקדר התמיד רבי שמעון איש המלפה הוא

דשמעינן ליה דפליג אסתמיה דתמיד: בעידן הפיים השני. בפירקין דלקמן (כה.) איירי בסדר ארבע פייסות שהיו שם בכל יום וקתני באסיפת קיבוץ פיים שני היו מפייסין שלש עשרה עבודות: מי שוחט ומי זורק. את דמו ומי מדשן מזבח הפנימי ומי מעלה אברי חמיד לכבש וסודרן אותן עליו ואחר כך מעלן משם למזבח משום ברוב עם הדרת מלך ומונה והולך שלש עשרה ומתפרדין וחוזרין ונאספין לאחר שעה ומכריזין לפיים שלישי כלומר באסיפה שלישית ולחמן

(דף כד:) מפרש למה מתפרדין וחוזרין ונאספין כדי שתהא הרגש קול בעזרה שנאמר (מהלים נה) בבית אלהים נהלך ברגש: חדשים. כהנים שלא הקטירו קטרת מימיהם יתקבצו כולן לכאן לגורל הקטורת אבל לא ישנים דאמר לקמן (דף כו.) מעולם לא שנה בה אדם לפי שהיתה מעשרת שנאמר ישימו קטורה באפך (דברים לג) וכתיב בתריה ברך ה' חילו. מ"מ שמעינן מינה הטבת הנרות קודמת לקטורת: לאן בהטבח שתי נרוח וכו'. לקמן בפ' שלישי (דף לג.) אמרינן שמפסיק בהטבת הנרות משהטיב חמש פוסק וממחין עד שנעשה עבודה אחרת בנחים וחוזר ומטיב שחים ופליגי אבא שאול ורבנן איכא למאן דאמר בקטורת מפסיק להו ואיכא למ״ד בשחיטת התמיד וזריקת דמו מפסיק להו ולקמן (שם:) מפרש טעמא דהפסקה ותנא דידן סבירא ליה בקטורת מפסיק להו הלכך הא דקתני קטרת ברישא בהטבת שתי נרות קאמר והא דתנן הטבה ברישא בהטבת חמש ראשונות קאמר: והא אביי. לקמן בפ׳ שלישי (שם.) מסדר בגירסי דסדר מערכה עבודת כל יום ויום: **משמיה דגמרא.** דבר מקובל מכל בני הישיבה שקיבלו מרבותיהם: לא ייטיב. שבעתן ואחר כך יקטיר אלא יקטיר באמצע ואח״כ יגמור הטבת שתים. והא ליכא למימר יקטיר תחלה ואח״כ יתחיל להיטיב קאמרי רבנן דהא קיי״ל דבעי הפסקה וכל עבודות סדורות זו אחר זו על פי הכתובים לקתן במילתא דאביי ואי אפשר להקטיר עד לאחר זריקת דם התמיד ואי אמרת קטורת קודמת להטבת הנרות אין לך עוד עבודה להפסיקן בה: אבא שאול אומר מטיב. את כולם קודם להקטורת והפסקה בדם התמיד:

לקטורם. ומיהו כיון דידע פלוגסא דאבא שאלו ורבנן הוה מני לשנויי הא אבא שאלו, והא רבנן דסדר יומא כרבנן דאבא שאוג, אלא דהך בבא דלקמן בה' נרום מיירי, וההיא דממיד כאבא שאול דמאחר קטרח אחר ב' נרות ובדם החמיד מססיק להו, אלא ודאי אביי לא קאי אסירכא דיומא מסדר חמיד, ורב הונא ורבי יומטן לא ידעי פלוגמא דאבא שאול ורבטן. א"נ ידעו אלא קשיא להו קושיא דלקמן תנא ברישא הטבת שתי נרות כו׳.

שוה [דמוה לריך כיבוס בגדים] וטגע אינו לריך כיבוס בגדים. וא״מ נהי דמוכיח מן המשנה דטגע אין זה מזה, מ״מ און מנא לן דלא מוקמת מזה בטנע, דילמא בעי מזה שיעור. י״ל (שיש) [שאין] לנו להעמידו בטגע שהטגע הוא בכלל מזה ולא (שמעיי) [טשא], אבל והאוכל דנדה יש לנו להעמידו בטגע ובטשא שאינו משמע זה יותר מזה. אך מימה קצח אמאי כחיב כיבוס בגדים באוכל בדרשא דנדה כיון שמשמע נמי טגע דלא בעי כיבוס בגדים. י״ל דלשום דרשא איצטריך. ועוד י״ל דלהכי שדייה רחמנא לאוכל בין טשא לטגע למימר דקאי אמרווייהו למילף שיעודא. וה"ד יהודה מקורפיל דוד גיפי רבינו שמשון מירץ לכתוב רממנא אוכל במחום טושא כמו שכחוב כאן מזה במקום נושא אלא ש"מ דאוכל כמיב ללמד שיעור אכילה על שניהם דאין להעמידו בנושא. וא"מ וליכסוב אוכל בלא הזכרת כיבוס בגדים כיון דקאי אסרווייהו. י"ל (דמזה) [דהזה] מוקמינן ליה בנוגע לחוד שהזה מעניינו שלא היה כמוב בו כיבוס בגדים. וקשה על זה דהא בנוגע לחוד לא הזה מימוקם דא"כ לא ניכחוב נוגע כלל והזה מוקמינן באוכל כיון דלא כמיב ביה כיבוס בגדים כמו בטשא. י"ל דבטגע לחודיה לא הזה מוקמינן [דבעי] שיעור (דבעי) אכילה דאדרבה סברא יוחר להצריך שיעור [ל]טשא מבטגע כדאשכסן במי חטאת דטוגע לא בעי שיעור לטומאת מגע וטומאת משא זכייכה שיעור, הלכך לא הזה מיסתבר לאוקמי שיעור אכילה בטגע לחוד ולא בנושא, כיון שלא היה כתוב כלל נוגע בתורה והוה מוקמינן ליה בנושא, לכך הולרך לכתוב נוגע, ומעתה איצטריך להעמידו

הגהות הב"ח (מ) גם' ונותן מזרחה כו׳ ונותל מטרבה וכו׳: כרי ובווזן מערכה וכרי. (ב) שם אבא שאול אומר. נ"ב ע"ל דף ל"ג.: (ג) רש"י ד"ה מי שוכה כל"ל ותיבת כל נמחק: (ד) בא"ד כסדר עבודתן מי שזכה לפייס בדישון מזבח הפנימי רגכנס רגטל הטני וכו׳ שוכה במנורה נכנם וכו׳ נוטל את הטני (ה) שם ד"ה והא איפכא שמעינן ליי לתנא דאיירי בפלוגתייהו דשמעינן ליה : לפליג כל"ל

מוסף רש"י

ראשי גבעולין. של אזונ ולא שיספוק בקינות (נדה ט.). מי שוחט. את כה.). (לקמן חדשים לקטורת. כן היו ווו שים לקטודוו. כן מכריזין קול בעזרה (ל בו.). אביי מכ מנה סדר מערכה. עבודות של כל יום ויו משמיה דגמרא. דכוליה ישיבה דרבנן דבי מדרשא

תום' ישנים (המשך) (בנוגע) [בנושא] כיון דנוגע כיבוס ובנושא היה כתוב. ועוד י"ל דכיון דנוגע לא היה כתוב בתורה לא הוה מוקמינן ליה בנוגע אי לא כמוב נוגע. והא ודולא כמוב ביה כיבוס בגדים לא חש לכתבו, דממילא מיתוקם בנושא הכתוב בתורה. אבל בגדים בחנם אי מוקמת ליה בנוגע. להכי אייתר לכתוב בו כיבוס בגדים להוכיח

דמשתעי בנושא. מאן תנא תמיד רבי טאן ווגא ווטיו ובי שמעון כו' והא שמעיגן דיה איפכא. מימא דרב הונא [מאי] הוה סליק אדעתיה. ואומר ה"ר אלחנן כי כן דרך התלמוד וכן מלינו בעירובין בריש פ׳ חלון [עט,